

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-210/13

Priština,
22. april 2015. godine

U postupku:

D. B.

Žalilac

protiv

M. S.

Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Sylejman Nuredini, predsedavajući sija, Esma Erterzi i Rolandus Bruin, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/191/2013 od dana 13. februara 2013. godine (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA01206), nakon zasedanja održanog dana 22. april 2015. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. **Odbija se kao neosnovana žalba D. B. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/191/2013 od dana 13. februara 2013. godine, u delu koji se odnosi na imovinski zahtev upisan u KAI pod brojem KPA01206.**
2. **Poništava se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/191/2013 od dana 13. februara 2013. godine, u delu koji se odnosi na imovinski zahtev upisan u KAI pod brojem KPA01206.**
3. **Odbacuje se imovinski zahtev D. B. za pravo korišćenja stana u društvenoj svojini zbog nedostatka nadležnosti KIZK.**

Proceduralni i činjenični siže:

1. Dana 09. novembra 2007. godine, D. B. (u daljem tekstu: podnositelj zahteva), podneo je imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) kojim je potraživao potvrđivanje prava korišćenja nad stanicom u površini od 82.35 m², koji se nalazi u ulici "Miloša Obilića", lamela D u Obiliću (u daljem tekstu: imovina u zahtevu). On je izgubio posed nad imovinom u zahtevu dana 01. juna 1999. godine, kao rezultat okolnosti na Kosovu u 1998/1999. godini. On potražuje potvrđivanje svojinskog prava i ponovni posed nad imovinom.
2. U prilogu imovinskom zahtevu, podnositelj zahteva je dostavio KAI sledeća dokumenta:
  - Odluka br. 456/98-5 o osnivanju komisije za dodelu stanova, izdata od strane Javnog preduzeća "Elektroprivreda Srbije" od dana 17. decembra 1998. godine.
  - Odluka br. 1834 o dodeli stana, izdata od strane Javnog preduzeća "Termoelektrana Kosova" dana 25. decembra 1998. godine, na osnovu koje je D. B. dodeljeno korišćenje (na osnovu zakupa na neodređeno vreme) stana koji se nalazi u Obiliću, Lamela D, u površini od 82.35m².
  - Ugovor o korišćenju stana br. 1834-1, izdat od strane Javnog preduzeća "Termoelektrana Kosova" dana 28. decembra 1998. godine; ovaj ugovor je zaključen između "Termoelektrana Kosova" i D. B. na neodređeno vreme.
3. Dana 15. januara 2008. godine, KAI je obavestila imovinski zahtev postavljanjem znaka na navodnoj lokaciji stana, što je rezultiralo da je isti u posedu M. S. (u daljem tekstu: tužena strana). Tužena strana je učestvovala u postupku pred KAI, gde tvrdi da joj je Skupština opština Obilić dodelila stan u 2005. godini.
4. Kako bi podržala svoje navode, ona je dostavila KAI sledeće:

- Odluka br. 01-42/05, izdata od strane Skupštine opštine Obilić od dana 16. marta 2005. godine, na osnovu koje je M. S. dodeljen stan u zakup na 10 godina u zgradi "D", u površini od 82.35 m².
- 5. Na osnovu KAI izveštaja o verifikaciji iz 2008. i 2012. godine, odluka o dodeli i ugovor o korišćenju podneti od strane podnosioca zahteva u prilogu imovinskom zahtevu nisu pozitivno verifikovani.
- 6. Dana 13. februara 2013. godine, Komisija za imovinske je odlukom KPCC/D/R/191/2013 odbacila imovinski zahtev. U paragrafima 46. i 47. grupne odluke, koji se na osnovu individualne odluke od dana 13. februara 2013. godine, posebno odnose na imovinski zahtev, navedeno je da Izvršni sekretarijat nije mogao da verifikuje dokumenta dostavljena od strane podnosioca zahteva. Izvršni sekretarijat takođe nije mogao da *ex officio* pribavi dokaze koji bi podržali tvrdnje imovinskog zahteve. Zbog nedostatka dokaza koji bi podržali imovinski zahtev, podnositelj zahteva nije dokazao pravo korišćenja nad imovinom u zahtevu. Prema tome, imovinski zahtev se odbija.
- 7. Odluka je uručena D. B. dana 19. juna 2013. godine. D. B. (u daljem tekstu: žalilac) je uložio žalbu dana 18. jula 2013. godine. Ista odluka je uručena M. S. (u daljem tekstu: tuženik) dana 19. juna 2013. godine.
- 8. Vrhovni sud je primio spis predmeta dana 17. oktobra 2013. godine.
- 9. Žalba je uručena tuženiku dana 30. oktobra 2013. godine. Ona nije odgovorila na žalbu.

Navodi stranaka:

10. Žalilac izjavljuje da se odluka KIZK sastoji od bitne povrede i pogrešne primene materijalnog i proceduralnog prava jer je istom sprečen ponovni posed stana, te je prema tome sprečen da kupi stan koji je stekao na osnovu odluke priložene žalbi.
11. Na osnovu žalioca, obrazloženje Izvršnog sekretarijata da nije moglo da verifikuje dokumenat koja je on dostavio nadležnom organu ne stoji jer Izvršni sekretarijat mogao da zakaže usmeno saslušanje u kome bi žalilac učestvovao i u kojem bi se ustanovilo da je on zakonski stekao stan, na osnovu već dostavljenih dokumenata.

Pravno obrazloženje:

Prihvratljivost žalbe:

12. Žalba je uložena unutar vremenskog roka od 30 dana predviđenog članom 12.1. Zakona br. 03/L-079 te je prema tome prihvatljiva.

Zasnovanost žalbe:

13. Imovinski zahtev se odnosi na zakup stana u vlasništvu Javnog preduzeća "Termoelektrana Kosova".
14. U smislu člana 3.1 Zakona be. 03/L-079, KIZK je nadležna da reši imovinske zahteve u vezi svojinskog prava nad privatnom nepokretnom imovinom i imovinske zahteve u vezi prava korišćenja privatne imovine. Prema tome, Vrhovni sud treba da utvrdi da li je imovina Javnog preduzeća "Termoelektrana Kosova" privatna imovina.
15. U smislu člana 2.1 UNMIK Administrativnog naređenja 2007/5 za sprovođenje UNMIK Uredbe 2006/50 o Rešavanju imovinskih zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, zamenjena Zakonom br. 03/L-079, u daljem tekstu Administrativno naređenje (AN) "svako lice **koje je imalo vlasničko pravo ili pravo zakonskog posedovanja nad privatnom nepokretnom imovinom, koje u vreme podnošenja zahteva nije u stanju da ostvaruje svoja imovinska prava usled okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio u 1998./1999. godini, ima pravo na ponovno uspostavljanje svog imovinskog prava kao nosilac imovinskog prava".**
16. Stan u predmetu nije bio privatna nepokretna imovina te prema tome isti spada van okvira nadležnosti postupka KAI.
17. Stan je bio u vlasništvu Javnog preduzeća "Termoelektrana Kosova", što znači da je isti društvena svojina. U smislu člana 321. stav 1. Zakona o parničnom postupku br. 03-L-006, nije potrebno da se dokaže nijedna činjenica koja je već poznata niti činjenica koja je dokazana prethodnom sudskom presudom.
18. Nema argumenta da li je ovaj stan dodeljen na korišćenje žaliocu u 1998. godini, jer dokumenti koje je dostavio pred KAI nisu pozitivno verifikovani. Međutim, ovo je nevažno.
19. Potvrđivanje i odbrana prava korišćenja nad imovinama u društvenoj svojini i/ili imovine u državnoj svojini ne spadaju u okvir nadležnosti KIZK, naime Žalbenog veća KAI.
20. Iako navodi žalioca da je stekao pravo korišćenja na osnovu ugovora o korišćenju br. 1834-1 su bili predmet procenjivanja, Sud je našao da je ekipa za verifikaciju utvrdila da taj ugovor nije pozitivno verifikovan.

21. Prema tome, osporeni stan je još uvek upisan kao društvena svojina, tako da imovinski zahtev povodom ovog stana, u smislu odredbi 3.1. (b) Zakona br. 03/L-079, ne spada u okviru nadležnosti KIZK.
22. Na osnovu gore navedenog i u smislu člana 12.2. Zakona br. 03/L-079 i člana 198.1. Zakona o parničnom postupku, sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6. Zakona br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili pravnih lekova.

Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija

Esma Erterzi, EULEX sudija

Rolandus Bruin, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar